

“ஐசுவரியமுடையோரின் சிரமங்கள்” “DIFFICULTIES OF THE RICH”

ஆதார வசனங்கள் : மாற்கு 10 : 17-31.

திறவுகோல் வசனம்: லூக்கா 16:13 “தேவனுக்கும் உலகப்பொருளுக்கும் ஊழியஞ்செய்ய உங்களாலே கூடாது”

மிகுந்த ஆஸ்தியுள்ள அதிகாரியாய் இருந்த ஒரு வாலிபன் போதகரைப் பின்தொடர்ந்து ஓடிவந்து, அவருக்கு முன்பாக முந்திச் சென்று, இயேசுவின் காலடியில் முழங்கால் படியிட்டு, “நல்ல போதகரே நித்தியஜீவனைச் சதந்தரித்துக்கொள்ளும்படி நான் என்ன செய்யவேண்டும்” (மாற்கு 10:17) என்று கேட்டான். இதனைக் கண்ட இயேசுவின் சீஷர்களுக்கு இது ஓர் உற்சாகமான காட்சியாக இருந்திருக்கவேண்டும். இக்கேள்வியானது மிகவும் நம்பிக்கையான பாடமென்பதை நம் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்கிறோம். நல்ல போதகர் அக்கேள்விக்கு நேரடியாக பதிலளிக்கவில்லை, மாறாக, அந்த வாலிபனுடைய அனுகூலத்துக்காகவும், பின்னர் அந்த நிகழ்வை இன்றளவும் படித்து வருகின்ற மற்றவர்களின் அனுகூலத்துக்காகவும், “நல்லவன்” என்ற பெயர் தமக்கு ஏன் பயன்படுத்தப்பட்டது என்று அவனிடம் வினவினார். உண்மையில் நன்மையான யாவும் ஏதோவொரு விதத்தில் தேவனுக்குரியதும் அவருக்கு இணக்கமாகவும் இருக்கின்றது என்பதை அந்த வாலிபனும், மற்றனைவரும் கூட கவனிக்க வேண்டுமென்று அவர் விரும்பினார்.

இயேசுவை இரண்டு வகையில் மாத்திரமே கண்ணோக்குவதற்கு வாய்ப்பிருந்தன. ஒன்று, அவர் கூறியதுபோல், அவர் மனுக்குலத்தின் நலனுக்காக ஒரு விசேஷித்த பணியினிமித்தம், தேவனுடைய குமாரனாக உலகத்திற்கு வந்ததினிமித்தமாக, தேவனுடைய ஊழியக்காரராக இருந்தார். அல்லது, மற்றொன்று, அவர் அவ்வாறு தேவ குமாரனாக இல்லாதிருப்பாரானால், தம்மைத் தவறாகச் சித்தரித்து, ஜனங்களை ஏமாற்றிய, மோசமான, மிகவும் மோசமான ஒரு வஞ்சகனாய் இருந்திருப்பார். அந்த வாலிபன் மொழிந்த வாக்கியத்தின் அழுத்தத்தை அவன் கருத்தில் கொள்ளவும், அதற்கும் மேலானவைகள் சார்ந்திருக்கின்ற இந்த முக்கியமான கேள்வியைப் பற்றி உடனடியாக தீர்மானிக்கவும் இயேசு விரும்பினார்.

பதிலுக்காகக் காத்திராமல், இயேசு இவ்வாறாகத் தொடர்ந்தார். “விபசாரஞ் செய்யாதிருப்பாயாக, கொலை செய்யாதிருப்பாயாக, களவு செய்யாதிருப்பாயாக, பொய்சாட்சி சொல்லாதிருப்பாயாக, வஞ்சனை செய்யாதிருப்பாயாக, உன் தகப்பனையும் உன் தாயையும் கனம்பண்ணுவாயாக என்கிற கற்பனைகளை அறிந்திருக்கிறாயே” (மாற்கு 10:19) என்றார். அதற்கு அந்த வாலிபன்: “இவைகளையெல்லாம் என் சிறுவயதுமுதல் கைக்கொண்டிருக்கிறேன்” (மாற்கு 10:20) என்று பதிலளித்தான். இயேசு அவனைப்பார்த்து, அவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்து: உன்னிடத்தில் ஒரு குறைவு உண்டு, “நீ போய், உனக்கு உண்டானவைகளையெல்லாம் விற்று, தரித்திரருக்குக் கொடு, அப்பொழுது பரலோகத்திலே உனக்குப் பொக்கிஷம் உண்டாயிருக்கும்; பின்பு சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னைப் பின்பற்றி வா” (மாற்கு 10:21) என்றார்.

இயேசு சொன்னதன் அர்த்தம் என்ன ?

கற்பனைகளைக் கைக்கொள்வதே நித்திய ஜீவனுக்கான வழியென்று அந்த வாலிபனிடம் இயேசு சொன்னதன் அர்த்தமென்ன ? நாமோ இன்றைய நாளில் அவனிடம் அவ்வாறு சொல்லப்போவதில்லை. மாறாக, அவரால் கற்பனைகளை பூரணமாகக் கைக்கொள்ள முடியாது என்றும், நித்திய ஜீவனுக்கான அவனுடைய ஒரே நம்பிக்கை, கிறிஸ்துவின் மீதும், பாவங்களுக்காக அவர் செலுத்தின பலியின்மீதும் விசுவாசத்தைப் பயிற்றுவிப்பதன் மூலமாக மாத்திரமே இருக்கிறது என்று நாம் அவனிடம் கூறுவோம்.

இயேசு ஏன் நியாயப்பிரமாணத்தைச் சுட்டிக் காட்டினார் ? பதினாறு நூற்றாண்டுகளுக்கும் மேலாக, இஸ்ரேயலில் நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையானது இன்னும் நடைமுறையில் இருந்ததே காரணம் என்று நாம் பதிலளிக்கிறோம். யூதர்களுக்கு தேவன் அளித்த வாக்குத்தத்தம் நியாயப்பிரமாணத்தைக் குறித்ததாயிருந்தது. “இவைகளைச் செய்கிற மனுஷன் இவைகளால் பிழைப்பான்” (ரோமர் 10:5). நித்திய ஜீவன் பெறுவதற்கான நிபந்தனை நீதியே ஆகும். யூதர்கள் அனைவரும் இதைப் புரிந்துகொண்டிருந்தார்கள். இந்த வாலிப அதிகாரியும், தான் அதனைப் புரிந்துகொண்டதாகவும், இந்த விதிப்படி ஜீவிக்க முயற்சித்துவருவதாகவும் அறிக்கையிட்டான். ஆயினும் கூட, எஞ்சியிருக்கும் ஜாதியைப் போலவே, தான் மரித்துக் கொண்டிருப்பதை

உணர்ந்தார். எனவே இப்படியாக அவரது கேள்வி இருந்தது. அதற்கு இயேசுவின் பதில், “நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ள மாத்திரம் முயலக்கூடாது, இனிமேலும் கூடாது; நீங்கள் ஒரு பலிசெலுத்துபவராக இருந்து, தங்கள் சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டு என்னுடைய முன்மாதிரியைப் பின்பற்றவேண்டும்” என குறிப்பிடப்பட்டது.

ஐசுவரியத்தைப் பொறுப்பற்ற முறையிலோ அல்லது கண்மூடித்தனமாகவோ வழங்கிடவேண்டும் என்று இயேசு கூறினாரென்று நாம் அவசரப்பட்டு எண்ணிடலாகாது. அந்த வாலிபன் நிபந்தனைகளுக்கு ஒப்புக்கொண்டு, தன்னுடைய ஐசுவரியத்தை எவ்வாறு சிறப்பாக பகிர்ந்தளிப்பது என்று கர்த்தரிடம் கேட்டிருந்தானேயாகில், கரத்தர் அவனிடம், “அனைத்தையும் தேவனுக்கே கொடுத்துவிடுங்கள்; பின்னர், அவருடைய உக்கிராணக்காரனைப்போல, அவருடைய பராமரிப்பின் வழிநடத்துதல்களின்படியும், தேவன் தங்களுக்கு அருளும் ஞானத்தின்படியும் நீங்கள் அதனை பகிர்ந்தளிக்கலாம் எனக் கூறியிருந்திருப்பார். பூமிக்குரிய உடைமைகளை முழுமையாக சரணடையச் செய்தாலும்கூட இராஜ்ய வகுப்பாரில் இடம்பெறப்போகின்ற ஒருவருக்கு அது போதுமானதாக இருக்காது. அவர் இன்னுமதிகமாகச் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அவர் கர்த்தருடைய ஊழியத்தில் கறுகறுப்பாக இருந்தும், தன்னுடைய சிலுவையை எடுத்துக்கொண்டும், சுயத்தினை வெறுத்தலை கைக் கொண்டும், சுயத்தினை பலிசெலுத்தும் இடுக்கமான வழியில், மீட்பரின் அடிச்சுவடுகளை, மரணபரியந்தம் பொறுமையாக பின்பற்றவும் வேண்டும்.

பூத யுகம் முடிவற்றபிற்பாடு, நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்வதன்மூலமாக கிடைக்கும் நித்திய ஜீவனுக்கான சாத்தியக்கூறை இயேசு பரிந்துரைத்திருக்க மாட்டார். மாறாக, எந்தவொரு அபூரண மனிதனும் தெய்வீகப் பிரமாணத்தை பூரணமாக கைக்கொள்வது சாத்தியமற்றது என்பதையும், அவனுடைய குறைபாடுகளை மறைக்க, கிறிஸ்துவின் புண்ணியத்தைத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டியதன் அவசியத்தையும் தெளிவாகக் கூறியிருப்பார். இவ்வாறாக மாத்திரமே “மாம்சத்தின்படி நடவாமல் ஆவியின்படி நடக்கிற நம்மிடத்தில் நியாயப்பிரமாணத்தின் நீதி நிறைவேறும்” (ரோமர் 8:4).

மிகுந்த ஆஸ்தியுடையோர் துக்கமடைவர்

பூத வாலிப அதிகாரி தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய ஆர்வமாக இருந்தார். ஆனபோதிலும் சிறுமந்தையில் அங்கத்தினராக தகுதியடையுமளவு போதுமான ஆர்வங்கொள்ளவில்லை. அவர் சரியானதை நியாயமாகச் செய்யத் தயாராக இருந்தார். ஆனால் பலிசெலுத்த மனதில்லாதிருந்தார். அதற்கு மாறாக, இயேசுவும் அவருடைய பின்னடியார்கள் அனைவரும் தங்களது ஜீவனை மரணபரியந்தம் பலியாகக் கொடுத்தார்கள். “உங்கள் சரீரங்களைப் பரிசுத்தமும் தேவனுக்குப் பிரியமுமான ஜீவபலியாக ஒப்புக்கொடுங்கள்” (ரோமர் 12:1).

வாலிப அதிகாரியிடமிருந்த ஐசுவரியமானது தீங்குண்டாக்கவில்லை. தேவன் தாமே ஐசுவரியத்தில் சம்பூரணராயிருக்கிறாரே. முற்காலத்தில் வாழ்ந்த ஆபிரகாமும்கூட ஆஸ்திகளையுடைய சீமானாயிருந்தாரே (ஆதியாகமம் 13:2). சிரமம் யாதெனில், அந்த வாலிபன் ஐசுவரியத்தின்மீது தன்னுடைய மனதை வைத்திருந்தான். அதனால் அவன் ஐசுவரியத்தை நேசிக்கிறானா அல்லது தேவனை அதிகமாக நேசிக்கிறானா என்கிற சோதனை நேரம் வந்தபோது, தான் தேவனையும், தெய்வீக சித்தத்தையும் விட, பூமிக்குரிய ஆஸ்தியை அதிகம் நேசித்ததை நிரூபித்தான். மாபெரும் நன்மையைச் செய்வதற்கான வாய்ப்பை அவன் கைவிட்டான். இதனால் இராஜ்ய வகுப்பாரில் அங்கத்தினராக ஆவதிலிருந்து பின்னிட்டுத் திரும்பினான். எவ்வாறாயினும், இயேசுவினிடத்தில் அன்புகூரும் வண்ணமாக ஓர் நேரிய குணலட்சணத்தைக் கொண்டிருந்த அந்த வாலிபனுக்கு, எந்த நம்பிக்கையும் கிடையாதென்று நாம் புரிந்துகொள்ளக்கூடாது. ஏற்றக்காலத்தில் அவர் தேவையான படிப்பினைகளைப் பெற்றுக்கொள்வார். இராஜ்யத்தின் வாய்ப்புகளை இழந்தாலும்கூட, அவர் இராஜ்யத்தின் ஆசீர்வாதங்களை அடைவதில் ஒருவராக இருக்கக்கூடும்.

இயேசு கிறிஸ்து இந்த பரிட்சையை சுட்டிக் காட்டி கூறுகிறார்; “தேவனுக்கும் உலகப்பொருளுக்கும் ஊழியஞ்செய்ய உங்களாலே கூடாது” (லூக்கா 16:13). “கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்” (2தீமோத்தேயு 3:12). என்கிற நிச்சயத்துடன், இயேசுவின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றி, மகிமை கனம் மற்றும் அழியாமையை அடைவதற்கான பாதையானது ஒரு கரடுமுரடானதாக இருப்பதைக் கண்டடைந்து, எப்-பலி செலுத்தியாயினும் தேவ ஊழியர்களாக இருக்கவேண்டுமென்பதே இந்த சுவிசேஷயுகத்தின் அழைப்பாகும். நாம் ஒரே நேரத்தில் ஐசுவரியத்துக்கும் தேவனுக்கும் ஊழியர்களாக இருக்க முடியாது என்பதற்காக, தேவன் இந்த விஷயத்தை தீர்மானமாக வைத்திருக்கிறார். அவர் நம்மை சோதனைப்புள்ளிக்கு கொண்டுவர விரும்புகின்றார். இப்போது தேவ

புத்திரர்களாகவும் கிறிஸ்துவுடன் உடன் சுதந்திரர்களாகவும், உலகத்திலிருந்து அழைக்கப்படுகின்ற இவ்வகுப்பார் அனைவருக்கும், “தேவனே முதலாவது” என்பதே சோதனையாம். நம்முடைய தேவபக்தியை தேவனிடமிருந்து விலக்கி, விசுவாசிகளுக்கு அவர் இப்போது அளித்து வரும் ஐசுவரியமிக்க ஆசீர்வாதங்களைப் புறக்கணிக்கத் தூண்டுகிற, ஐசுவரியம் அல்லது புகழ் அல்லது சுயநலமான சௌகரியம் போன்ற எந்த விக்ரிகங்களையும் நாம் பெற்றிருக்கக்கூடாது.

இராஜ்யத்தில் ஐசுவரியவான்கள் வெகுசிலரே இருப்பார்

ஆஸ்தியுள்ள வாலிபன் இயேசுவின் நிபந்தனைகளின்பேரில் சீஷராகத் தவறியது, இயேசுவுக்கு ஒரு கருத்தினை அமைத்துக் கொடுத்ததால், அவர் தம்முடைய சீஷர்களிடம் இவ்வாறாகக் கூறினார்: “ஐசுவரியவான்கள் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பது எவ்வளவு அரிதாயிருக்கிறது!” (மாற்கு 10:23). அதாவது, எந்தவொரு ஐசுவரியவானும் இராஜ்ய வகுப்பாரில் பிரவேசிப்பதென்பது எவ்வளவு கடினமாயிருக்கின்றது!

சீஷர்கள் இதைக் கேட்டு ஆச்சரியமடைந்தார்கள். ஏனென்றால் தங்களுடைய நாட்களில் பரிசுத்த ஜனங்கள் என கூறிக்கொண்டிருந்தவர்களில் பெரும் பகுதியினரில், வெகுசிலரே இயேசுவின் சீஷர்களாக இருந்தார்கள். ஐசுவரியமிக்க யூதர்கள் முக்கியமாக பரிசேயர்களுடன் தொடர்புகொண்டிருந்தார்கள். அப்படியானால், அந்த சொற்ப ஐசுவரியவான்கள் இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிப்பது எவ்வாறு? அது தவறில்லையா? அவ்வாறு இயேசு அர்த்தப்படுத்தியிருப்பாரா?

ஆனால் இயேசுவோ தம்முடைய போதனையை இவ்வாறு கூறி வலியுறுத்தினார்: “ஐசுவரியத்தின்மேல் நம்பிக்கையாயிருக்கிறவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிரவேசிக்கிறது எவ்வளவு அரிதாயிருக்கிறது! ஐசுவரியவான் தேவனுடைய இராஜ்யத்தில் பிரவேசிப்பதைப் பார்க்கிலும், ஒட்டகமானது ஊசியின் காதிலே நுழைவது எளிதாயிருக்கும்” – மாற்கு 10:24,25; மத்தேயு 19:23,24.

ஒட்டகமானது ஊசியின் காதிலே நுழைவது

நமது கர்த்தர் பயன்படுத்திய “ஊசியின் காது” பற்றிய விளக்கம் நம்முடைய மொழிபெயர்ப்பாளர்களால் உள்நோக்கமின்றி தவறுதலாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. எத்தனைபேர், கைகளால் தைக்கும் ஒரு சாதாரண ஊசிநூலை நோக்கிப்பார்த்து, அதின் காது சிறியதாய் இருக்கிறதையும், ஒட்டகம் அதன் வழியாகச் செல்ல முடியாததையும் கவனித்து, குழப்பமடைந்துள்ளனர்!

இயேசுவால் குறிப்பிடப்பட்ட ஊசியின் காது என்பது, நகரத்தின் அலங்கத்தில் இருக்கும் பெரிய வாயிற்கதவில் இருக்கக்கூடிய ஒரு சிறிய கதவிற்கான அல்லது திறப்பிற்கான பெயராகும். கொள்ளையர்களிடமிருந்து பாதுகாக்க, எருசலேமின் பெரிய வாயிற்கதவுகள் இரவில் மூடப்பட்டு, ஜாமக்காரர்களால் காவற்காக்கப்படும். கணிசமான எண்ணிக்கையிலான ஆயுதபாணிகள் நகருக்குள் நுழைந்து கொள்ளையடிக்கக்கூடாது என்பதற்காக, காலை வரை வாயிற்கதவுகள் திறக்கப்படாதிருக்கும். ஆயினும் கதவு மூடப்படுவதற்கு முன்னரே வரத்தவறிய பயணிகளுக்கு ஓர் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஊசியின் காதுபோலிருக்கும் சிறிய வாயிலானது, ஓர் ஒட்டகம் தன் மீதிருக்கும் சமைகளைத்தையும் கீழே இறக்கியபின், அதன் வழியாக நுழையுமளவு போதுமான அளவுக்கு இருந்தது. இவ்வாறு புரிந்துகொண்டபடி, தன் சமைகளை அகற்றினபிறகு, ஓர் ஒட்டகமானது ஊசியின் காதுபோன்ற சிறிய வாயிற்கதவின் வழியாக செல்ல சாத்தியமாயிருப்பதுபோல, ஒரு ஐசுவரியவானும் தன் சமைகளைத் துறந்து, அனைத்தையும் கர்த்தருக்குக் கொடுப்பதன் மூலம் மாத்திரமே தேவனுடைய இராஜ்யத்திற்குள் நுழைய முடியும் என்பதை இயேசு கற்பித்தார்.

அனுகூலமான வகுப்பாரான ஐசுவரியவான்களை ஏழைகள் அல்லது தயவற்ற வகுப்பாருடன் ஒப்பிடுகையில், ஒரு அனுகூலமற்ற நிலையில் வைப்பதென்பது இயேசுவின் சீஷர்களுக்கு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர்கள், “அப்படியானால், யார் இரட்சிக்கப்படக்கூடும்” (மாற்கு 10:26) என்று கேட்டார்கள். அதாவது, மற்றவர்களைக் காட்டிலும் ஐசுவரியவான்களுக்கு, அதிக மற்றும் சிறந்த ஊழியத்தை கர்த்தருக்கு வழங்க உதவும் நேரம், செல்வாக்கு மற்றும் பணம் ஆகியவற்றின் அனைத்து வாய்ப்புக்களும் இருந்தன. அவர்களே இராஜ்யத்திற்குள் பிரவேசிப்பதில் இத்தகைய சிரமம் இருந்தால், மற்றவர்களுக்கு, வெளிப்படையாகக் கூறினாமானால், அதாவது அனுகூலமற்றவர்களுக்கு எப்பேர்ப்பட்டதாய் இருக்கும்? அதற்கு இயேசு பதிலுரையாக, “தேவனாலே எல்லாம் கூடும்” என்றார். அதாவது, ஐசுவரியவானின் இருதயமானது கர்த்தருக்குப் பிரியமானதாக இருந்தால் – அவர் நேர்மையான இருதயமுள்ளவராகவும், தாழ்மையானவராகவும் இருந்து,

அவருடைய ஐசுவரியங்கள் மட்டும் தடையாய் இருக்கின்றன என்றால் – அவற்றின் பயன்பாட்டைக் குறித்ததான தம்முடைய சித்தத்தை அவருக்குக் காண்பிப்பது எவ்வாறென்று கர்த்தர் அறிவார்; அல்லது இது பயனடையவில்லை என்றால், தனது ஓட்டகத்தின் சமைகளை அகற்றி, அதனை ஊசியின் காது வழியாகச் செல்ல அனுமதித்த எஜமானரைப்போல, கர்த்தரும் அம்மனிதனுடைய ஐசுவரியத்தை அகற்றுவது எவ்வாறென்று அறிவார்.

இந்த அனுபவத்தை பலரும் அடைந்திருப்பதுண்டு. அவர்கள் மனிதர்கள் மத்தியில் மேன்மையாக, சமூக நிலைப்பாட்டிலோ அல்லது பொருளாதாரத்திலோ ஐசுவரியவாண்களாக இருந்தவர்கள்; தேவன் அன்பினாலும் இரக்கத்தினாலும் இவை அனைத்தையும் நீக்கிவிட்டு, அவர்களுக்குத் தேவையான படிப்பினைகளை அளித்து, இராஜ்யத்தில் பங்கடைவதற்கு ஏதுவாக அவர்களைப் பொருத்தியும் தயார்ப்படுத்தியும் வந்திருக்கின்றார். தேவனால் இது கூடும். முழு இருதயத்தோடும், முழு மனதோடும், முழு ஆத்துமாவோடும், முழு பலத்தோடும் தம்மில் அன்புகூருகிறவர்களுக்கு அனைத்தையும் எவ்வாறு நன்மைக்கேதுவாக செய்வது என்பதை அவர் அறிவார்.

“நாங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு”

இராஜ்யத்தில் எஜமானருடன் உடன் சுதந்திரர்களாவதென்பது, அவரிடம் முழுமையாக சரணடைவதைக் குறிக்கும் – அதாவது, தேவனை நெருக்கமாக அணுகி, அவரால் முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமானால், அனைத்தையும் விட்டுவிடுதலையும், அனைத்தையும் கொடுப்பதையும் குறிக்கும் என்னும் கருத்தினை பரிசுத்த பேதுரு கொடுக்கின்றாரென தெரிகின்றது. “இதோ, நாங்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டு, உம்மைப் பின்பற்றினோமே” (மாற்கு 10:28) என பரிசுத்த பேதுரு கூறினார்.

பரிசுத்த பேதுருவின் கூற்றை இயேசு முழுமையாக ஆதரிக்கவில்லை. எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடாத யூதாஸைப் பற்றி அவர் அறிந்திருந்தார். சில சுயவிருப்பங்கள் இன்னும் இருக்கின்றவரும், மேலும் தனது சுய பாதுகாப்பிற்காக எஜமானரை மறுதலிக்கப்போகும் பேதுருவைப் பற்றியும் அவர் அறிந்திருந்தார். ஆனால் இயேசு அளித்த பதிலானது, அப்போஸ்தலர்களுக்கு மாத்திரமல்ல, அன்றிலிருந்து இன்றுவரை இயேசுவின் சீஷர்களாக மாறிய அனைவருக்குமான கேள்விக்கான முழுமையான பதிலை உள்ளடக்கியிருந்தது. அவர் இவ்வாறாக கூறினார்:

“என்னிமித்தமாகவும், சுவிசேஷத்தினிமித்தமாகவும் வீட்டையாவது, சகோதரரையாவது, சகோதரிகளையாவது, தகப்பனையாவது, தாயையாவது, மனைவியையாவது, பிள்ளைகளையாவது, நிலங்களையாவது விட்டவன் எவனும், இப்பொழுது இம்மையிலே துன்பங்களோடேகூட நூறத்தனையாக, வீடுகளையும், சகோதரரையும், சகோதரிகளையும், தாய்களையும், பிள்ளைகளையும், நிலங்களையும், மறுமையிலே(யுகத்திலே) நித்திய ஜீவனையும் அடைவான் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன் – மாற்கு 10:29,30.

எப்பேர்ப்பட்ட ஒரு பரந்த வாக்குத்தத்தம்! மேலும் பலருக்கும் அதன் பூமிக்குரியவைகளில் எவ்வளவு அதிகமாக நிறைவேறியுள்ளது! நிச்சயம் அவர்களுக்கு துன்பங்களுண்டு; ஆனால் கர்த்தருடைய ஊழிய காரணத்திற்காக பலிசெலுத்தப்பட்ட ஒவ்வொன்றுக்கும், இம்மையிலே நூறத்தனையாக ஈடுசெய்யப்படுகின்றன. அதற்கப்பால், உண்மையுள்ளவராயிருப்பாரானால், நித்தியஜீவனும், இராஜ்யத்தில் எஜமானரோடுகூட பங்கும் அளிப்பது – எவ்வளவு கிருபை நிறைந்த தெய்வீக ஏற்பாடுகளாயுள்ளன!

“ஆகிலும் முந்தினோர் அநேகர் பிந்தினோராயும், பிந்தினோர் அநேகர் முந்தினோராயும் இருப்பார்கள்” – மாற்கு 10:31. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தெய்வீக அனுசூலத்திற்கும், இராஜ்யத்திற்கு உயர்த்தப்படுவதற்கும் மாபெரும் சிலாக்கியமும் வாய்ப்புமுள்ள பலர், அந்த வாய்ப்பைப் பெறத் தவறிவிடுவார்கள். ஆனால் இயற்கையாகவே தயவற்ற நிலையிலிருக்கும் மற்றவர்களோ, கனம் மகிமை மற்றும் அழியாமை ஆகியவற்றின் மாபெரும் பரிசைப் பெறுவார்கள். இயேசுவின் முதலாம் வருகையின்போது, முதன்முதலில் இயேசுவின் சீஷர்களாக ஆவதற்கான வாய்ப்பைப் பெற்றவர்கள், அக்காரணத்திற்காக (அப்போஸ்தலர்களைத் தவிர) எதிர்காலத்தில் கர்த்தருடைய சீஷர்களாக இருக்கும் மற்றவர்களைக் காட்டிலும் முன்னுரிமையோ நன்மையோ கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். இங்கேயும் அவர்கள் அவ்வாறு இருக்க மாட்டார்களென நாம் சொல்லலாம்.
